

MINTE CREATIVĂ

CAIET DE LUCRU CREAT
DE

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

CUPIDON ȘI PSYCHE

REZUMAT: Psyche, cea mai tânără și mai frumoasă dintre cele trei surori, urmează să se căsătorească cu zeul Cupidon. Însă Psyche nu cunoaște adevărata identitate a mirelui ei, care îi cere să-l iubească fără să-l vadă vreodată. Spre invidia surorilor sale, ea își încalcă promisiunea, pierzându-și iubitul și fericirea. Pentru a-l recâștiga, ea trebuie să treacă prin încercări impuse de zeița Venus.

TITLUL ORIGINAL: MĂGARUL DE AUR

ORIGINEA: AFRICA DE NORD

CUVINTE CHEIE: IUBIRE, ÎNCERCĂRI, SĂGEATĂ, VENUS

GENUL: POVESTE/MIT*

VARSTA: 7–8 ANI

* (Autor: Apuleius, Măgarul de Aur)

CUPIDON ȘI PSYCHE

Într-o vreme demult apusă, zeii orgolioși abia tolerau ca ființele umane să poată concura cu ei în materie de îndemânare, viclenie sau frumusețe. Orice exemplu de mândrie și orgoliu uman era aspru pedepsit.

Psyche era fiica cea mai tânără a regelui și a reginei unui ținut îndepărtat. Așa cum se întâmpla adesea, darul frumuseții se înmulțise și se dublase cu fiecare naștere a reginei, așa că Psyche – fiind a treia din trei surori – era de o asemenea frumusețe încât oamenii erau fermecați când o vedeau, iar unii chiar îngenuncheau în fața ei ca și cum ar fi fost divina Venus. Părinții ei, regele și regina, nu puteau fi mai mândri de încântătoarea lor fiică.

Venus, care se considera cea mai frumoasă dintre zeițe, a decis să pedepsească o asemenea îndrăzneală că un om ar putea să o întrecă în frumusețe. L-a chemat pe fiul ei, Cupidon, și i-a ordonat să o atingă pe fecioară cu o săgeată, astfel încât aceasta să se îndrăgostească de un monstru.

Cupidon și-a pregătit tolba cu săgeți și a așteptat ca fecioara să treacă pe lângă el. Deși el însuși era un zeu, a fost vrăjit de frumusețea ei imediat ce a văzut-o pe Psyche apărând și, distras, a scăpat săgeata, lovindu-se în picior.

Imediat, inima lui a fost cuprinsă de un sentiment atât de puternic și de intens pentru această tânără și frumoasă fată, încât a devenit întruchiparea vie a numelui său – Cupidon, zeul iubirii.

Regele și regina au cerut mâna lui Psyche în căsătorie; cu toate acestea, Cupidon nu a vrut să se arate oamenilor și a cerut ca ea să fie dusă în vârful unei stânci. Părinții au fost speriați, dar, întrucât era prin voință divină, au însoțit-o pe Psyche la locul de întâlnire fără ezitare.

Odată ajunsă acolo, Zephyrus, zeul vântului care suflă dinspre est, a trecut pe lângă stâncă și a luat-o pe Psyche în brațe pentru a o ridica ușor în aer, permițându-i să plutească până la castelul în care va locui de acum înainte.

Acolo, servitori invizibili au avut grijă de ea, îndeplinindu-i toate gândurile și dorințele. De îndată ce soarele a apus, Cupidon a apărut, însă Psyche încă nu-l putea vedea.

Cupidon i-a vorbit: „Draga mea mireasă, îți cer un singur lucru: să nu mă vezi niciodată și nici să nu pui întrebări despre mine.”

Psyche era atât de fericită de grija și atenția care i se acordau, de blândețea și dragostea pe care le primea în fiecare zi, încât nu a protestat împotriva dorinței lui Cupidon. Cu toate acestea, pe măsură ce zilele, săptămânile și lunile treceau, Psyche a început să simtă un pic de dor de familia ei și de jocurile și râsetele pe care le împărțea cu sora ei. De aceea, când Cupidon a întrebat-o dacă își dorește ceva, i-a răspuns că vrea să-i vadă.

Zeul a simțit pericolul în inima lui, dar își iubea atât de mult mireasa încât nu i-a putut refuza nimic și le-a primit pe cele două surori.

Odată ajunși la castel, au fost cucerite de splendoarea încăperilor și a mobilierului și de modul în care fiecare dorință exprimată de sora lor era imediat îndeplinită. S-au simțit atât de invidioase pe acest lucru, încât au început să-i insufle lui Psyche îndoieli.

„Poate că mirele tău nu vrea să se arate pentru că este un monstru urât și păros!”, a glumit una dintre surori.

„Așa am crezut și eu! Poate că are și coadă și coarne și într-una din zilele astea te va mânca!”, a adăugat cealaltă cu o expresie fals îngrijorată.

„Nu, nu, pielea lui este netedă și nu are coadă...” a replicat Psyche, dar cele două surori au adăugat:

„Poate că are puteri și se poate transforma... cum altfel se explică insistența lui de a rămâne nevăzut?”.

Biata Psyche nu știa ce să răspundă.

„Ai putea aștepta până adoarme ca să te uiți la el cu un felinar...”, au sugerat ele, chicotind îngâmfate și tulburând povestea idilică în care Psyche credea că trăiește.

În aceeași noapte, Psyche a așteptat ca soțul ei să adoarmă și a aprins lampa cu ulei pe care o pregătise.

Lumina pâlpâitoare a luminat chipul perfect al lui Cupidon.

Era cel mai frumos chip pe care Psyche îl văzuse vreodată și a rămas uimită și surprinsă, admirându-l până când o picătură mică de ulei fierbinte a alunecat din lanternă și a căzut pe pielea perfectă a zeului.

Acesta s-a trezit speriat și, dându-și seama că fusese descoperit, a dispărut atât de instantaneu încât abia dacă mai simțea tristețea.

A fost o dispariție atât de neașteptată, încât Psyche nu a avut timp nici măcar să rostească un cuvânt, ci doar să simtă o durere cum nu a mai simțit niciodată în viața ei.

Nu și-a putut opri lacrimile să îi curgă pe obraji, dar curând și-a dat seama că nu îl putea recăpăta pe Cupidon. Prin urmare, Psyche a început să meargă din oraș în oraș în căutarea mirelui ei. A continuat până când a ajuns în cele din urmă la templul lui Venus și s-a predat ei.

„Nici lacrimile tale și nici distanțele care ți-au împovărat picioarele nu sunt suficiente pentru a-l aduce pe Cupidon înapoi la tine”, a spus zeița crudă, fără să vrea să o ierte pe Psyche, „va trebui să treci prin încercările mele și abia atunci, poate, vei putea să-l vezi din nou pe fiul meu Cupidon.”

Psyche și-a plecat capul pentru a da din cap în semn de acceptare, deoarece era atât de chinuită încât nu avea puterea de a-și mai folosi propria voce. Deși era conștientă că încercările nu vor fi ușoare, ea, cel puțin, simțea că are speranță. Venus a condus-o apoi pe Psyche într-o cameră pe jumătate plină cu o grămadă uriașă de boabe.

„Poftim, trebuie să separi ovăzul de cereale până mâine dimineață”, a spus Venus în timp ce ieșea, lăsând-o pe Psyche, neîncrezătoare, să privească acel munte de semințe mici. Psyche era prea obosită ca să mai aibă puterea de a plânge când, deodată, o armată de furnici a apărut în fața ei și a început să lucreze cu sârguință, separând și aranjând semințele. Până dimineața, camera arăta așa cum ordonase zeița.

Venus a condus-o apoi pe tânără spre o pajiște mare unde păștea o turmă de oi cu lână de aur.

„Acum va trebui să le aduni lâna!”, a spus Venus înainte de a dispărea.

Psyche și-a dat părul pe spate și era pe punctul de a se apropia de oi, când o bucată de trestie verde și suplă s-a aplecat spre ea și, legănându-se în vânt, părea că îi șoptește:

„Aceste oi nu sunt ca celelalte, pot fi foarte periculoase. Așteaptă să se facă noapte: se vor îndepărta și vor trece prin acele tufișuri și mărăcini care le vor agăța lâna...”

Psyche s-a supus și a așteptat apusul soarelui pentru a-și umple coșurile cu lâna moale și prețioasă pe care oile o lăsaseră, fără să vrea, în crengile tufișurilor.

Venus a luat lâna și, fără să-i dea timp lui Psyche să se odihnească, a spus

„Acum vreau apa din izvorul care se află pe stâncă.”

Psyche a privit-o, îngrozită, știind că era imposibil să urce pe acele stânci foarte înalte și alunecoase. Încă o dată, Venus abia și-a întors privirea spre ea și a dispărut.

Cu capul în mâini, Psyche se simțea înfrântă când, deodată, a simțit rafale de vânt care îi răvășeau părul și un zgomot ca un fâlfâit puternic de aripi. Și-a ridicat privirea și a văzut că un vultur măreț se apropia de ea.

Vulturul zeului Zeus a venit să o salveze. Acesta a luat vasul cu apă și l-a umplut pentru ea în primăvară.

Psyche i l-a dat zeiței, convinsă și fericită că reușise să ducă la bun sfârșit toate probele. Din nefericire pentru ea, Venus îi mai avea rezervată una, cea mai grea și mai dificilă, cu care spera să scape de ea, odată pentru totdeauna.

„Vei merge în Lumea de Dincolo și o vei ruga pe Persefona să te înzestreze cu o parte din frumusețea ei”. a spus Venus, privind-o pe Psyche.

Psyche avea inima frântă, deoarece știa că niciun om în viață nu poate avea acces la Lumea de Dincolo. Ea a simțit că nu are altă soluție decât să se urce într-un turn înalt de pe care să se arunce.

În timp ce urca, însă, a simțit cum turnul vibrează aproape ca și cum ar fi prins viață și i se adresează cu o voce blândă.

„Nu-ți fie teamă, draga mea. Urmează-mi îndrumările și totul va fi ușor. Ia-ți două monede și trei turte de miere. În cel mai apropiat oraș există o peșteră care duce în Lumea de Dincolo. Trebuie să intri în ea fără teamă și să înaintezi fără să te oprești până ajungi la râul Styx. Acolo îl veți întâlni pe Acheron căruia îi veți da una dintre monede pentru a vă însoți până pe cealaltă parte a râului. Cealaltă monedă vă va servi pentru a face drumul de întoarcere. La jumătatea râului vei întâlni un bătrân care te va ruga să te apropii de el, dar nu trebuie să îl ascuți. Imediat ce vei ajunge pe celălalt mal al râului, vei întâlni un câine cu trei capete, pe nume Cerberus, căruia îi vei da turtele. Apoi o vei întâlni pe Persefona, care îți va aduce un vas pe care să-l iei. Trebuie să o aduci înapoi fără să-l deschizi: este important să nu-l deschizi!”.

Psyche a mulțumit turnului magic și a fugit repede pe scările orașului și a intrat în peștera întunecată.

Psyche a respectat fiecare pas din îndrumările turnului, până când a apucat vasul care era atât de prețios. Cu toate acestea, când a ajuns pe malul râului, și-a văzut reflexia în apă și a fost surprinsă de cât de ofilită îi devenise frumusețea din cauza durerii și a oboselei pe care o trăise în căutarea ei. Psyche s-a gândit că nu ar strica să deschidă vasul și să se servească din esența frumuseții pe care Persefona o închisese în vas.

«Doar un pic va fi de ajuns, suficient pentru ca eu să fiu din nou frumoasă pentru Cupidon...», și-a spus ea în timp ce îndepărta capacul.

Spre surprinderea ei, însă, înăuntru nu se ascundea nimic frumos, nici stele, nici praf de aur, nici culorile primăverii. Vaza degaja cu totul altceva: respirația malefică și otrăvitoare a unui somn fără viață. Psyche a căzut la pământ.

Fără ca ea să știe, Cupidon urmărise îndeaproape toate aventurile și încercările pe care Psyche le îndurase pentru el. A fost imediat lângă ea și a sărutat-o cu blândețe. A fost un sărut atât de dulce încât ea s-a trezit și a simțit în sfârșit cum bucuria îi invadează din nou inima după atâta timp.

Din acea zi, Cupidon și Psyche nu s-au mai despărțit niciodată unul de celălalt, trăind o iubire nesfârșită și infinită.

ACTIVITĂȚI

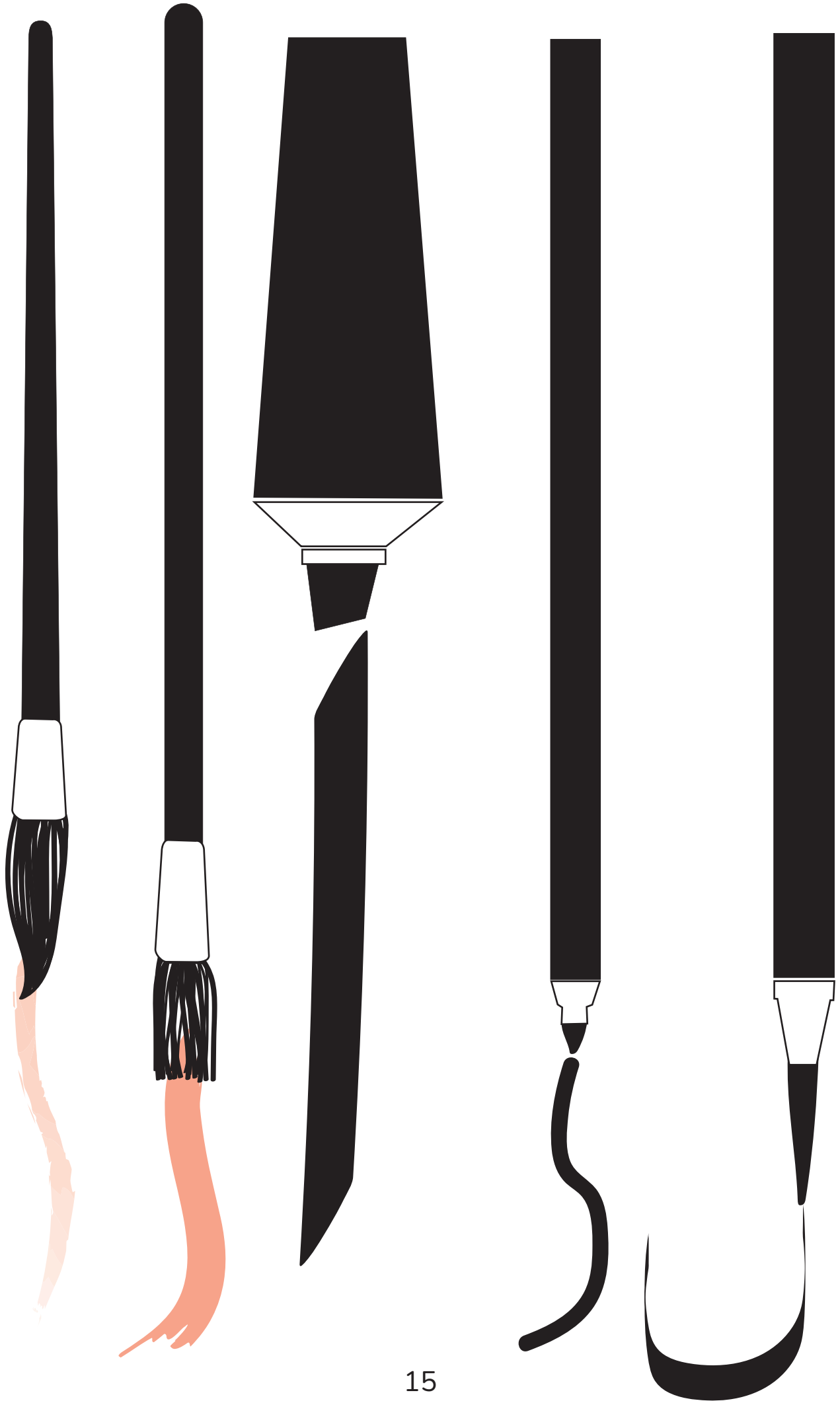

Instrumentele cu care desenăm sunt importante.

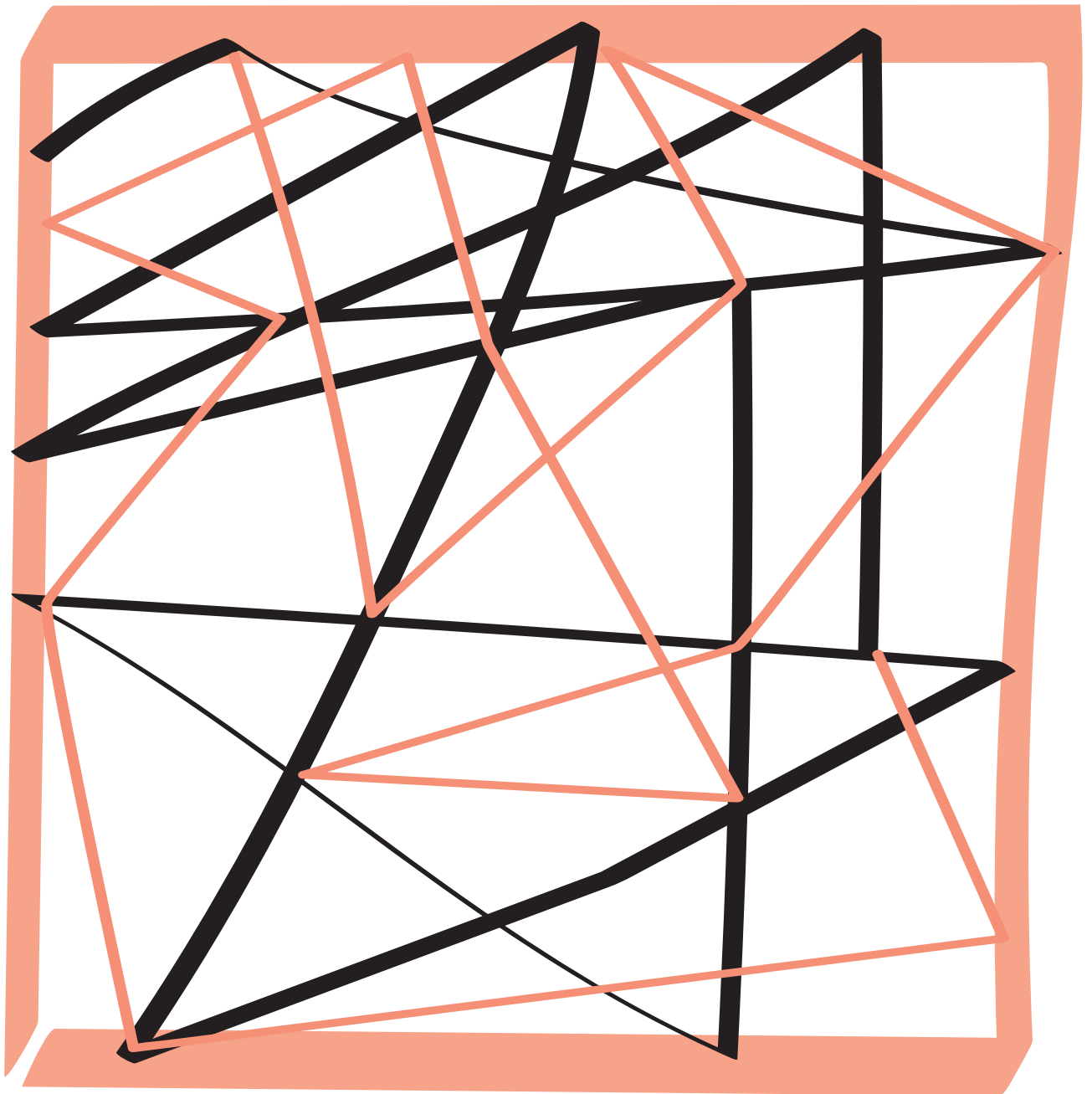
Luați markere cu vârfuri diferite: plate, rotunde, cu pensulă.

Luați, de asemenea, niște pensule și tempera.

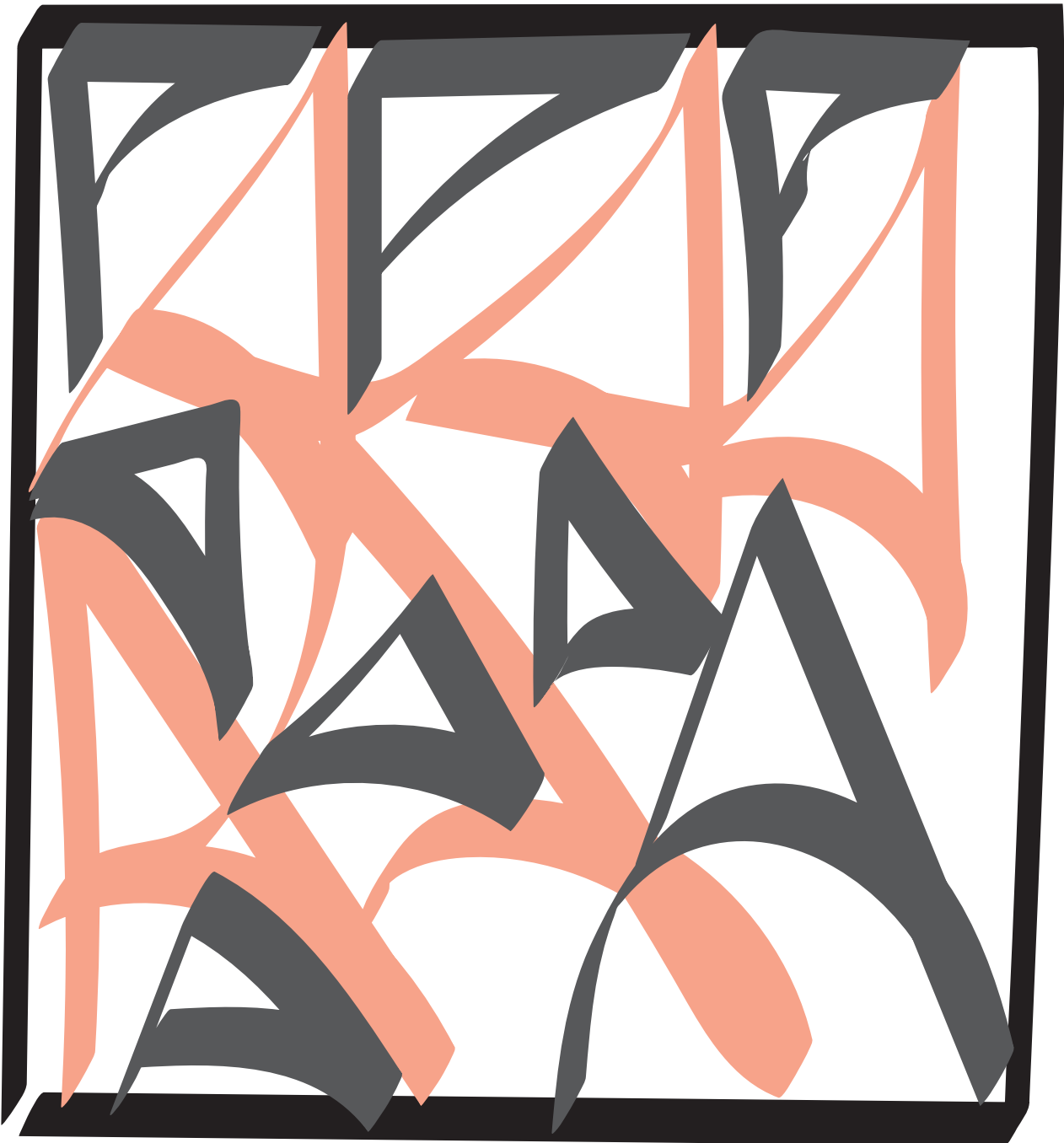
Puteți alege negru sau orice altă culoare doriți.

Folosiți caietul de schițe: desenați un chenar și apoi, alternând cu diverse instrumente, desenați linii continue încercând să mergeți cât mai drept posibil. Imaginați-vă că sunteți păianjenul din poveste care își construiește propria pânză. Cu cel de-al doilea instrument, desenați linii încercând să conectați colțurile create. Desenați fiecare linie fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie. Continuați cu alte instrumente și linii. Dacă doriți, alternați între două culori.

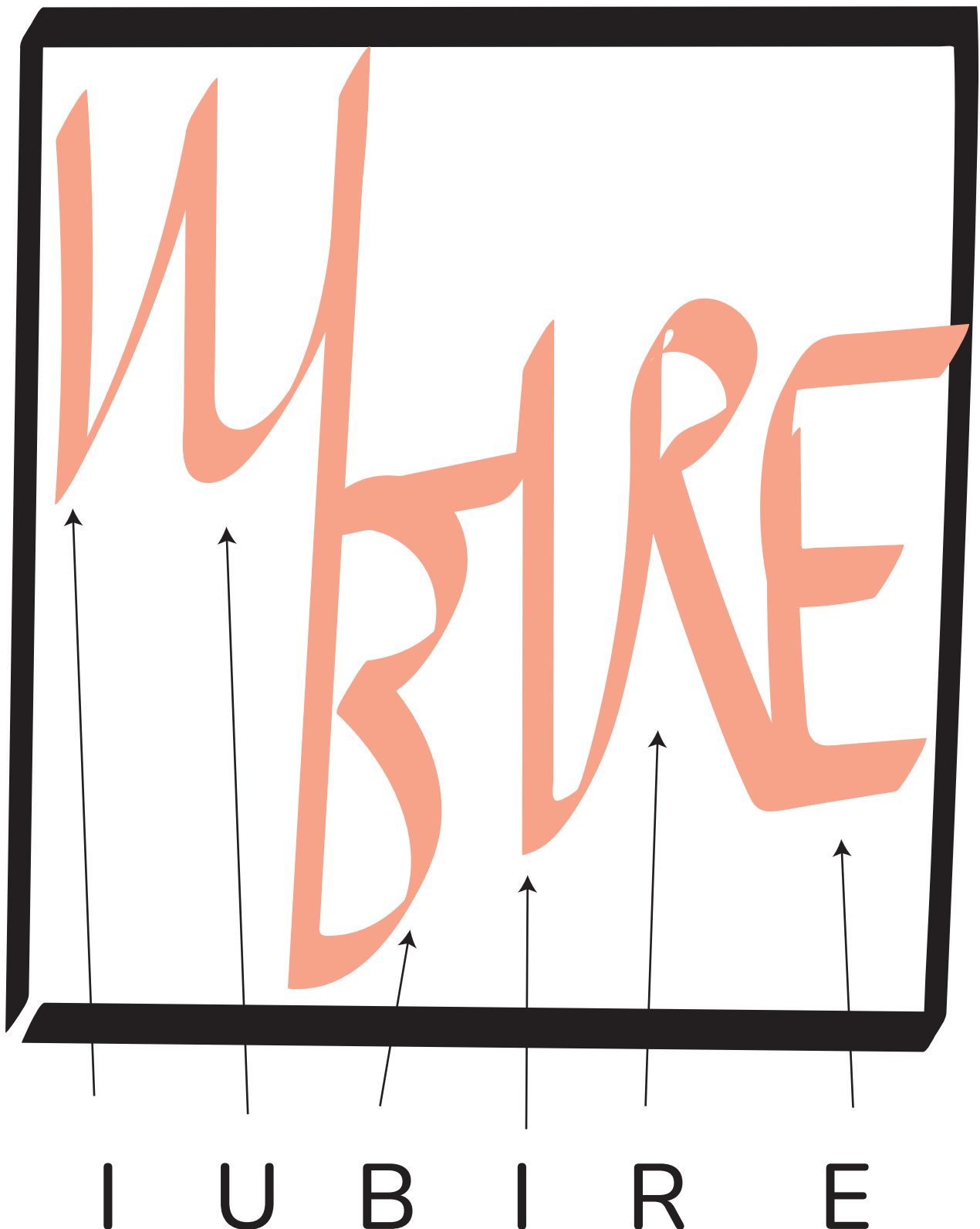
Folosiți caietul de schițe: desenați un chenar și apoi, alternând cu diverse instrumente, desenați linii continue încercând să mergeți cât mai drept posibil. Imaginați-vă că sunteți păianjenul din poveste care își construiește propria pânză. Cu cel de-al doilea instrument, desenați linii încercând să conectați colțurile create. Desenați fiecare linie fără a vă îndepărta mâna de pe hârtie. Continuați cu alte instrumente și linii. Dacă doriți, alternați între două culori.

Desenați un alt chenar. Acum încercați să desenați cuvântul cheie: **IUBIRE**.

Folosiți litere de tipar. Nu vă îndepărtați niciodată mâna de pe hârtie. Nu vă faceți griji dacă nu se poate citi; nu acesta este scopul acestui joc.

Creați-vă propriul mod de a desena acest cuvânt.

Într-un alt chenar, folosind două culori diferite, scrieți lizibil cuvântul cheie.

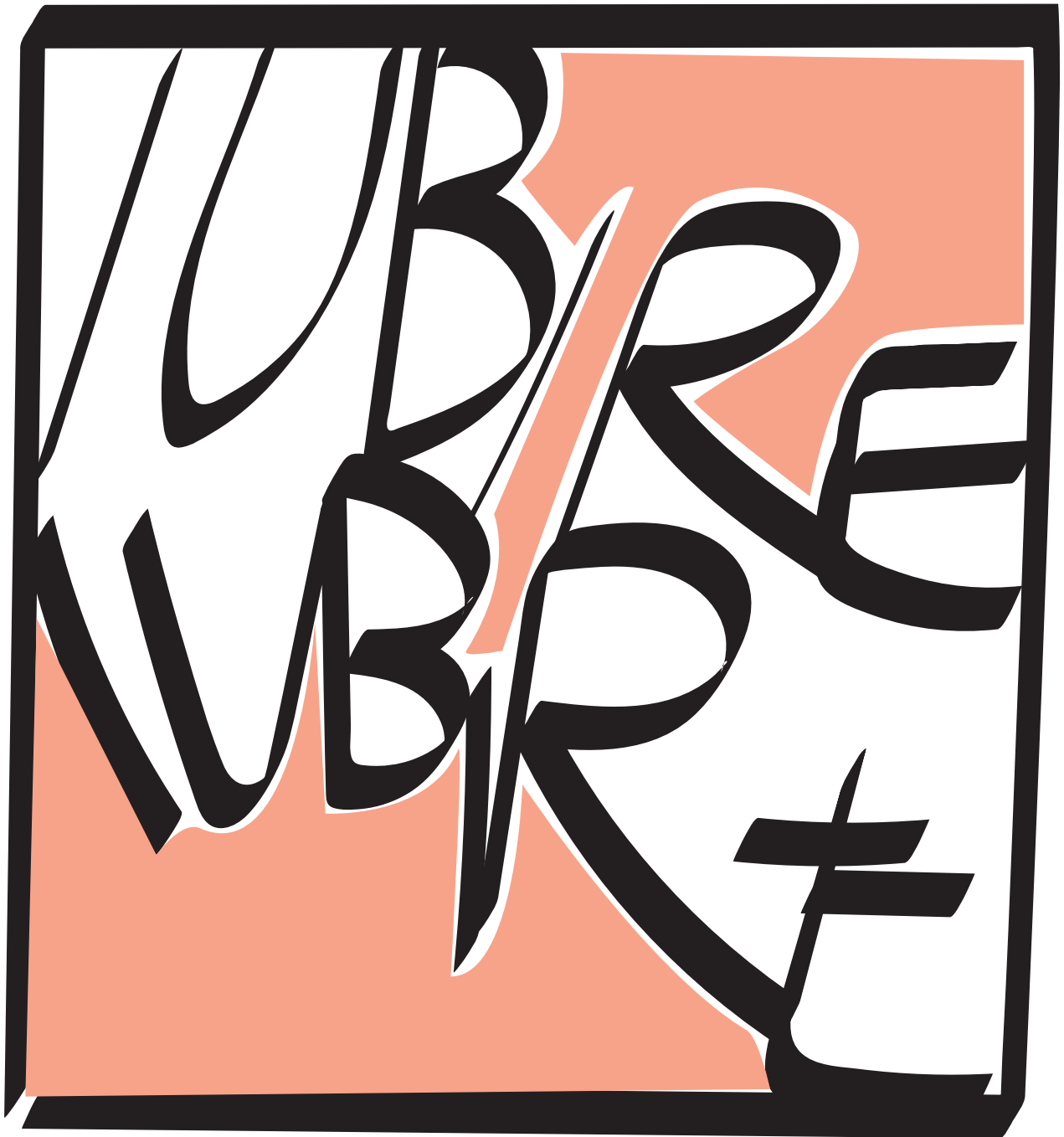
Desenați fiecare literă în mod lizibil. Cu cea de-a doua culoare, scrieți literele în spațiile rămase libere.

Încercați să creați o compoziție plăcută și armonioasă.

Pe un alt chenar, folosind două culori diferite, scrieți de mai multe ori cuvântul cheie în mod lizibil.

Cu cea de-a doua culoare, scrieți literele în spațiile rămase libere. Încercați să creați o compoziție plăcută și armonioasă.

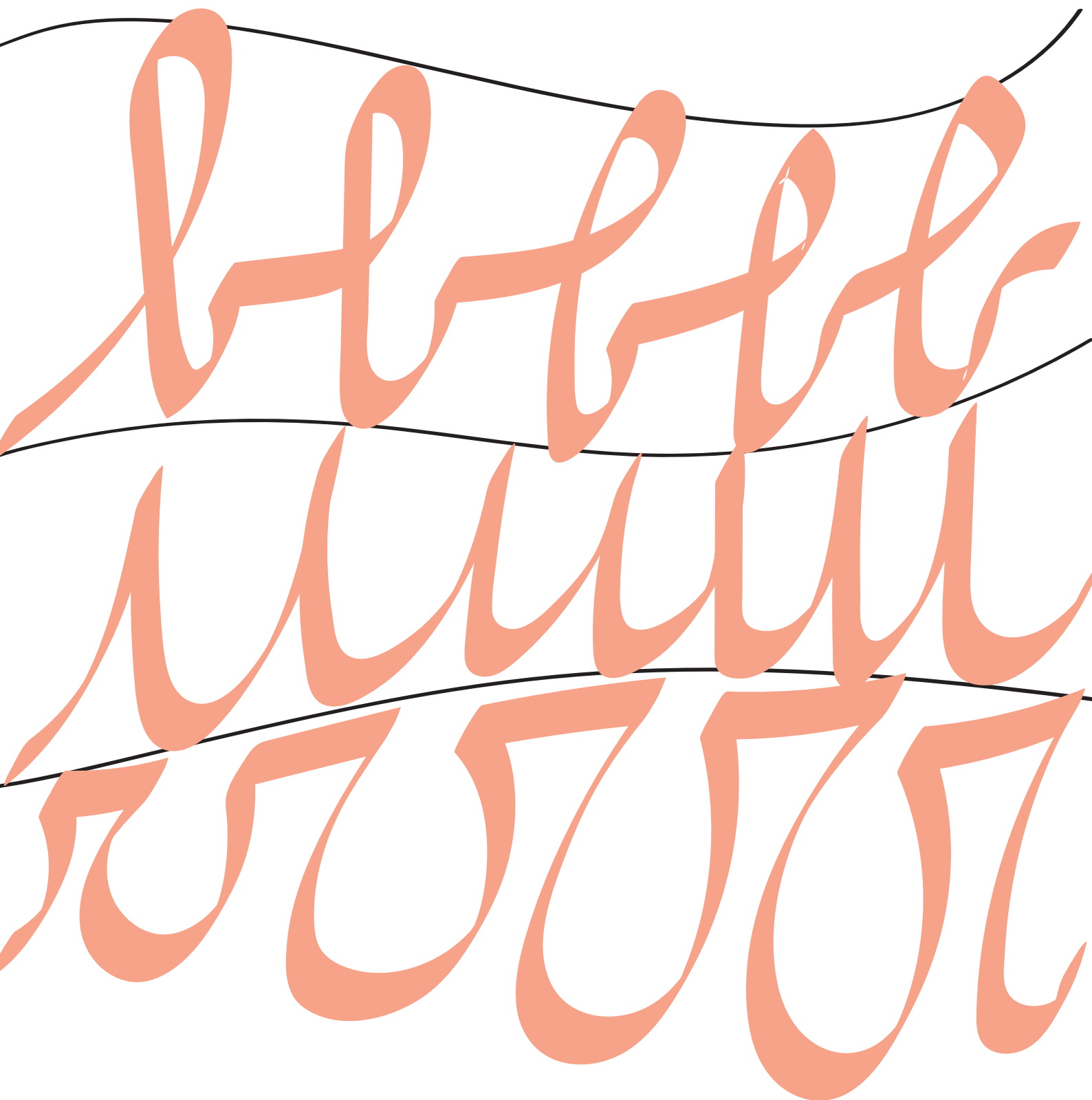
Pe albumul tău, desenează exemple ale literei «e», toate legate între ele.

Desenează pe caietul tău exemple de litere «e»,
înconjurând hârtia.

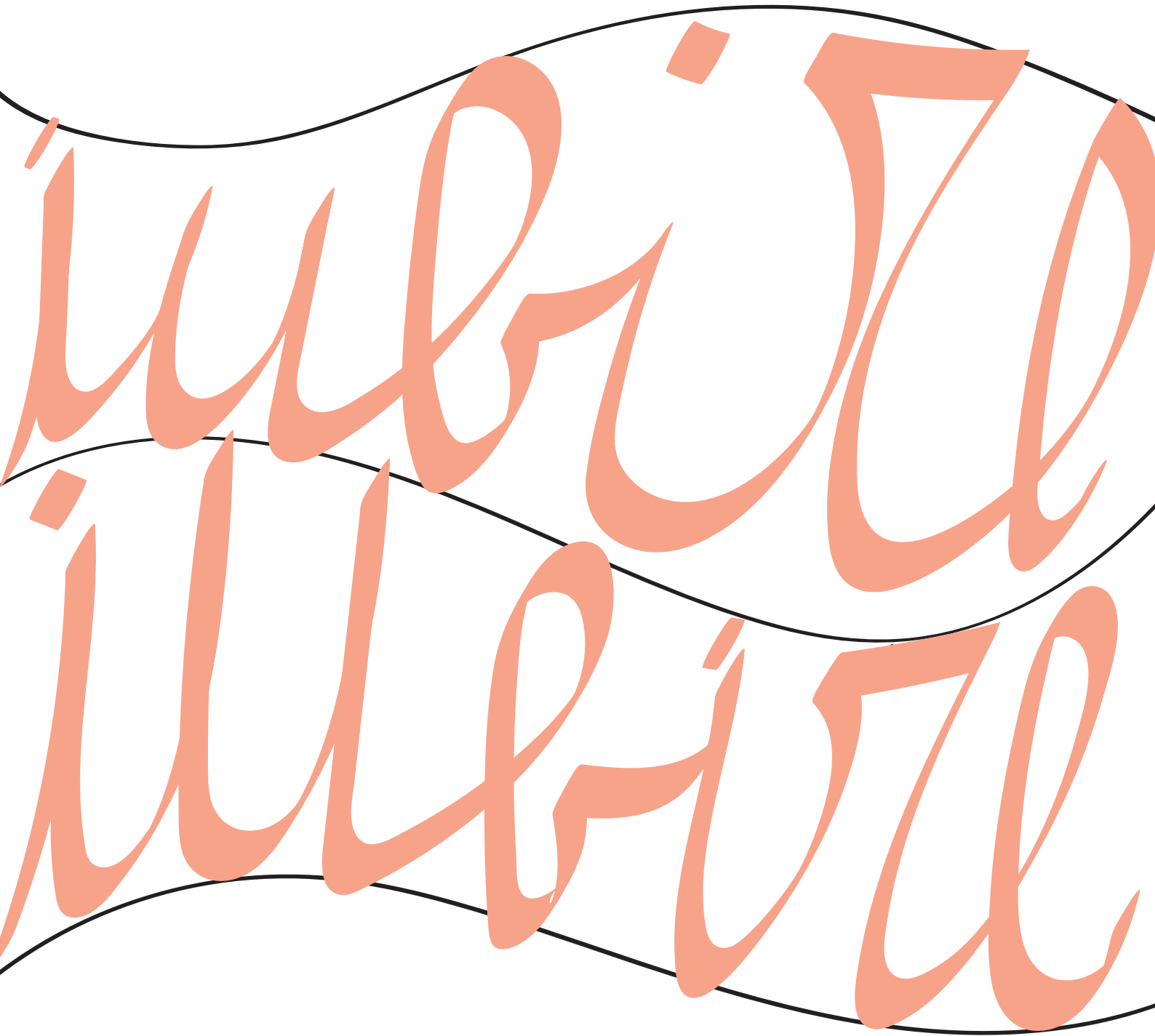
Desenează linii negre pe caietul de schițe, ca cele pe care le vezi aici.

Faceți acest lucru pe mai multe pagini, desenând literele în interiorul spațiilor, adaptându-le la înălțime și mișcare.

Desenează linii negre pe caietul de schițe, ca cele pe care le vezi aici.

Faceți acest lucru pe mai multe pagini. Acum desenați cuvântul în interiorul spațiilor, adaptând literele.

inhibițe

Scrieți cuvântul pe caietul de schițe, întinzând literele fără să vă îndepărtați mâna de pe hârtie.
Faceți acest lucru de mai multe ori, alternând instrumentele, culorile, poziția literelor.

impulse
impulse
impulse

Scrieți cuvântul pe caietul de schițe folosind diverse instrumente, inclusiv culori diferite.

incubire

incubire

incubire

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

Tot conținutul este licențiat sub CC BY-NC-ND 4.0
Proiectul STORIAS este co-finanțat prin programul ERASMUS al Uniunii
Europene. Conținutul său reflectă punctele de vedere ale autorilor, iar Comisia
Europeană nu poate fi trasă la răspundere pentru orice utilizare a informațiilor
din acestea.

(Cod proiect: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483)